

Fra domsfange nr. 122
Peder Forbord.

Innherad fangeleir, den 25.4.1946.

103501

Herr politimesteren i Innrondelag,

Steinkjer.

Ved dom av Stjör- og Verdal herredsrett den 19.12.1945 ble jeg for overtredelse av strl. prg. 86 idømt 4 års tvangsarbeid. Dommen ble senere stadfestet av Höyesterett. Det bemerkes at akter i herredsretten nedla påstand om tvangsarbeid i 1 år og 6 måneder.

Jeg var tiltalt for å ha vært medlem av NS samt for å ha arbeidet på Vernes flyplass fra mai 1940. Videre for å ha deltatt i 2 ukers hirdvåpenkurs i Verdal.

Som herr politimesteren vet la herredsretten avgjørende vekt på at jeg hadde arbeidet på Vernes flyplass, mens det enda pågikk kamphandlinger i Norge. Dette mitt arbeide ble i dommen side-stillet og sammenlignet med frontinnsats på fiendens side, og henført under strl. prg. 86, som bistand til fienden. Prg. 86 har som kjendt en minstestraff på 3 år.

Nå er det også en kjennsgjerning at jeg ved endelig Höyesterettsdom har fått 4 års tvangsarbeid for de nevnte handlinger, hvorav tyskarbeidet ble ansett som mest alvorlig. Jeg antar at arbeidet på Vernes flyplass alene betinget minst 2,5 år av den samlede dom på 4 år.

Da jeg begynte på flyplassen i mai 1940, nærmere bestemt 28. mai, var det allerede kommet til plassen en mengde arbeidere. Hvor lenge disse hadde vært i arbeide hos tyskerne før jeg begynte, kan jeg ikke si, men det var som sagt mange i arbeide da jeg tok til.

Skal straffeforfølgingen overfor Vernesarbeiderne bli rettferdig, sier det seg selv at forfølgingen må innledes mot alle som tok arbeide på flyplassen eller andre tyske anlegg.

Som det fremgår av dommen over meg er jeg dømt etter strl. prg. 86 for dette mitt forhold. Jeg vil her bemerke at jeg dengang jeg begynte på flyplassen ikke var medlem av NS. Det ble jeg først i desember 1940.

Nå er det ikke min oppgave å få flest mulig dømt for arbeide hos tyskerne. På den andre siden må jeg ha lov til å forlange at påtalemyndigheten ikke dømmer mitt forhold annetledes eller strengere enn de øvrige Vernesarbeidere. Ingen bør gå fri. Dette gjelder selvsagt i første rekke de arbeidere som i likhet med meg tok slikt arbeide alt mens det pågikk kamphandlinger i Norge.

Det var som foran opplyst, mange mann i arbeide på flyplassen da jeg kom der. Jeg husker at følgende fra Stjørdal hadde tatt arbeide hos tyskerne før meg:

1. Sverre Leikvold, som kjørte en bensinbil.
- 2 Sturla Stokke, som drev med opplessing av bomber.
3. Andreas Bjørnhus, opplessing av bensin.
4. Einar Jørgensen, lagerarbeide, (Kommunen) (Afl. arb.p.)
5. Petter Berdal, opplessing av bensin, arb.p.
6. Johan Reinan, opplessing av bensin,
7. John Skalvik, Opplessing av bensin,
8. Kåre Borgen, arbeidet på et lager for flydeler,
9. Rollaug Bye, kjørte tysk lastebil,
10. Alf Schefte, som hadde tatt arbeide som tolk hos tyskerne (V)
11. Margido Westgård, som drev med opplessing av bomber.
12. Per Vikaune, som fra sin fabrikk leverte rammer til flyplassen. (bedifus, mned)

II.

Samtidig med meg (samme dag) begynte Peder Berge å arbeide på plassen. Hans arbeide besto i opplesing av bensin. Jeg kan i tilfelle oppgi enda flere som arbeidet på flyplassen.

Ut fra hensynet til en rettferdig rettsførfølging overfor de nordmenn som tek tysk arbeide, har jeg funnet det nødvendig å fremkomme med disse opplysninger.

Jeg står til tjeneste med ytterligere opplysninger.

Arbødigst.